

større Stigning, naar vi komme op til de større Formuer. Selv inden vi kom til den Forhøjelse af Formueskatten, jeg før nævnede, var Forholdet det, at naar vi komme op til Formuer paa mellem 100,000 og 200,000 Kr., er der en Forhøjelse ikke med $\frac{1}{3}$, ikke med 33 pCt., men med 46 pCt. Naar vi komme op til Formuer mellem 200,000 og 500,000, er den 54 pCt. og saa fremdeles. Disse Stigninger blive endnu stærkere, hvis de regnes ud efter samme Princip, efter at vi have forhøjet Skalaen, og jeg vil atter, hvad de smaa Formuer angaar, erindre om den overordentlig store Fordel, vi have givet dem ved at fritage Formuer paa 10,000 Kr. for alle dem, der ligge under Indkomstskattegrænsen. Det kan slet ikke omvistes, at det er en meget betydelig Lettelse netop for de mindre Formuer og Indtægter.

Saa siges det fra det ærede Medlems Side og fra andre, at Forsvarsskatten bortelimineres. Her vil jeg gerne henvende et Par Ord ogsaa til det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard). Det ærede Medlem sagde ikke, at Forsvarsskatten bortelimineres. Jeg tror nok, han havde Øje for, hvad ogsaa fremgaar af Tallene, at Forsvarsskatten fuldt ud er bibeholdt, og at de Forøgelse, der ere indførte ved denne Lov, ramme forholdsvis fuldt saa stærkt de Indtægter, der rantes af Forsvarsskatten, som dem, der ikke rantes. Men Tendensen i det ærede Medlems Bemærkninger var en noget anden. Det var denne, at han vilde have Forsvarsskatten udskilt paa en særlig Lov, og at der ved Forhøjelsen kun skulde tages Hensyn til Loven af 1903; man skulde ikke forhøje Satsene i Loven af 1909, der indbefattede den gamle Indkomstskat og den nye Forsvarsskat, men kun forhøje Satsene i Loven af 1903 og lade Forsvarsskatten blive staaende som en særlig Skat. Det har man aldrig gjort, man foretager ingen Forandring af dette Forhold ved det, her nu sker, thi Forsvarsskatten har aldrig været paalignet som særlig Skat. Den har lige fra første Øjeblik, den traadte ud i Livet, været indbefattet i den nye Skala fra 1909. Det er jo ikke med denne Skat saaledes som med en anden Tillægs-skat, vi have haft, nemlig Krigsskatten, der blev paalagt efter Krigen i 1864, og som hvilede paa visse Importartikler, hvorpaa man lige indtil Toldloven af 1908 stadig havde Told plus Krigsskat. Hvorfor ønsker det ærede Medlem nu Forsvarsskatten saaledes individualiseret og skilt

ud? Ja, [jeg gaar vist ikke det ærede Medlem for nær, naar jeg siger, at han tror, at derved vil den Progression, som forekommer ham for stærk, blive lempet for de større Indtægter. Det ærede Medlem hører til dem, der mene, at denne Progression er alt for stærk, og det ærede Medlem mener ogsaa, at man paa denne Maade mere holder sig for Øje, at det virkelig er de større Indtægter og Formuer, der have baaret den forøgede Forsvarsbyrde. Det er vist disse to Motiver, som have været bestemmende for det ærede Medlem, men jeg tror ikke, det er nødvendigt at erindre om dette Faktum, at det er de større Indtægter og Formuer, der have baaret den forøgede Forsvarsbyrde, derved, at man paa ganske kunstig Maade nu udskiller Forsvarsskatten, hvad man aldrig tidligere har gjort. At udskille den nu i 1912, naar man ikke havde den som særskilt Skat, den Gang den paalagdes, i 1909, vilde være i høj Grad paafaldende, og det saa meget mere, som man nu gaar over fra Gruppeskala til Rateskala. Det oprindelige Forhold gaar ikke derved ud af Bevidstheden, thi enhver, der ser paa Skattesatserne, kan jo se, at Forsvarsskatten saa langt fra er bortelimineret, at den tværtimod fuldt ud er bibeholdt, og naar der er indført en stærkere Progression i dette Lovforslag end i den gældende Lov, er det ikke, fordi Progressionen skulde staa i et vist Forhold til Loven af 1909, medens Progressionen vilde være bleven svagere, hvis det havde været i Forhold til Loven af 1903, men fordi, som jeg gjorde opmærksom paa før, Tendensen i Nutidens Samfund gaar ud paa at skærpe Progressionen. Dette maa være Tendensen, ikke mindst fra Folketingets Synspunkt set, naar det er nødvendigt for at faa Udgifterne til Statsfornödenhederne dækkede, at indføre forøgede Afgifter paa almindelige Forbrugsartikler, selv om det er saadanne Luksusartikler som Øl, Brændevin og Cigaretter.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) mener, at en særlig Klasse Indtægter, de mellem 2,000 og 3,000 Kr., har faaet et urimelig stort Paalæg, og at man skulde mene, at Forsvarsskatten her ikke er bleven fuldt ud respekteret. Det ærede Medlem nævnede for det første den forholdsvis høje Forøgelse af Procenten — 36 tror jeg —, som falder paa denne Klasse. Særlig drager han en enkelt Indtægt frem, nemlig Indtægten paa 2,900 Kr. Ja, naar man tager en enkelt Indtægt, beskattet efter en Skattelov, der ikke benyt-